לא בתחלת הלילה · ולא בסוף הלילה בשוק ניקנ"ר* עליסם : **ובשרויא מספר** · בפרק מי שמתו (נדרים דף כג:) תמרינן שהתירו (נ"ב לאחה) לגלות טפחיים לקטנים והוא היה מגלה טפח מחוץ לטפחיים ומכסה טפח בלומר וטפח שני מאחר מכוסה : **במי שכפלו שד** · שהיה ממהר כלאדם הנעורד ממחת שד שכופהו לגמרי מספר היה במעמד תמיים : **הא כמילי דתשמיש** · שרי כדי להלוחה : **דמצייני** כמלאכי השרת · שהן מצויינים ועבדלין מעבודת כוכבים לאדם כמלאכי השרת דלחמרינן בהגדה מלאך שהיו ישראל מצויינין עם לומר שהיו עם בפני עצמן ולא נתערבו במגרים : **התורה התירתך** · דכתיב כי יקח איש אשה שהיא לקוחה לו לעשות בה כל חפצו וכתב הרמב"ם ז"ל בפרק כ"ח מהל"ב (הלכ' ו) ובלבד שלא יהו יח"ש מן בניהם · דג שלולו לו שולקו כלומו : **אל יפתה** לדם בכום זה · שבשעה שמזקק עם חבירו לא יתן עיניו בכוס אחר שבידו, כי אולי הוא מורדלים והפוטסים בו· היו עבדי תמש מזות שלפי שיש לו עבירה בידיהם הוו מולדין ופוטמין: **בני לומה** · לשון ירלה שמטיל לימה על חבתו להזקק לה שלא כרלונה ומתוך כך יון בניו הגוים לפי שהוא שלא כשורה כדדרשינן בפרק המולח תפילין* וכן ברגלים תוטח : **בני תעסה** · גרועי עפי מבני לימה דבני לימה לא הוו לחוסה ממש ותעסה מיירי בשחשכה לגמרי ומתוך שבני חלו קרובין להיות זה כזה חביב להו כאח דאח דבי לוי לחמר "תשע מדות" ובפרקין אתה מולח עשר: **בני שעוחה** · שבועה ומתוך כך עוקר דעתו על חשא חקרת : **בני נדוי** · שבח עליה כשהוא מלוה: **בני תמוכה** · שבח על לחת מבעו וכשבור שהיא לרחה: **בני מריבה** · שע"פ שאינו שולחה שלא שהיתה מריבה ביניהם לפי שעה: **בני שכרות** · ממוך שכרותן לוקין עוקין דעתו על חשבו : **בני גלוסקא** · שנמוך בלבו לגרשה : **בני ערבוביא** · שבאו עליה כמה בני אדם: **בני תלופה** · שמעזיקה פניה להיות תובעתו בפה : כל אדם שאשתו תובעתו · כלומר שילאה לפני יעקב ואמרה לו "תני חבא" ולא ממנה ישכחב לכתיב "ומבני ישכחב יודעי בינה לעתים": **דמרציא** לרעוי ·

תוספות

ארבעה נדרים · עד שמתלוייכו בשוקין וכביטוי המוחלים במתפים **נדרי** בדבר הכלול ומתפרש **ג'רנ"ן** מיירי בנדרים דשתי"ב דהוליאם מפיו בלשון שלר שכי מוחרין* **ומעמת הוי** משום דבעיקן פיו ולבו שוין ומכן שהדי דלא נדרים דשתי"ב והכי משמע ליה מדקתני בסיפא ולא נדרי שוין ונדרי שוין ונדרי שוין ובפ"ק דיבמות הלכה ד' [ירושלמי] ופיו ולבו שוין ונדרי זירוזין שבעין מהני מעמת : נדרי הבחי · גזמת ומבחי לשון מחמים : **ומעמת** לשון מחמים : בדבר שבינו לבין מחבירו · שמחמבה בשעה מחמת קרובין לבך מחוכות ומחוך שאינו מעמת לא בחימה ולא בקלות רוח אין בלבו מחבבה מחמת : **מי' הרא"ש**

בניך יפיפין ביותר? אמרה להן "אינו מספר עמי לא בתחלת הלילה ולא בסוף הלילה אלא בחצות הלילה ויבשהוא מספר מגלה טפח ומכסה טפח ודומה עליו כמי שכפאו שד" ואמרתי לו מה טעם? ואמר לי בדי שלא אתן את עיני באשה אחרת-ונמצאו בניו בניין לידי ממזרות] לא קשיא הא במילי דתשמיש הא במילי אחרניתא. א"ר יוחנן "דברי יוחנן בן דהבאי אבל אמרו חכמים אין הלכה כיוחנן בן דהבאי אלא "כל מה שאדם רוצה לעשות באשתו עושה-משל לבשר הבא מבית הטבח-רצה לאכלו:במלח אוכלו, צלי אוכלו, מבושל אוכלו, שלוק אוכלו,וכן הבא מבית הציד, אמר אמימר מאן "מלאכי השרת? רבנן, דאי תימא מלאכי השרת ממש אמאי אמר רבי יוחנן "אין הלכה כיוחנן בן דהבאי" הא אינהו בקיאי בצורת הולד טפי? ואמאי קרו להו "מלאכי השרת? "דמצייני כמלאכי השרת. **ההיא** דאתאי לקמיה דרבי אמרה לו "רבי, ערבתני לו שלחן ותפכני! אמר לה בתי תורה התירתך ואני מה אעשה לך? **ההיא** דאתאי לקמיה דרבי אמרה לו "רבי, ערבתני לו שלחן ותפכני! אמר "מאי שנא מן ביניהן. "ולא תתורו אחרי לבבכם"-מכאן אמר רבי "אל "ישתה אדם בבום זה ויתן עיניו בבום אחר, אמר רבינא לא נצרכא אלא "דאפילו "(ב)נשיו. "ורותי מכם המורדים והפישעים בי" אמר רבי לוי אלו בני תשע מדות בני "אסנ"ת משנ"ע"ח: בני אימה בני אנוסה בני נידוי בני תמורה בני מריבה בני שברות בני גרושת הלב בני ערבוביא בני חצופה"אני "והאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי "יונתן כל אדם שאשתו תובעתו הויין לו בנים שאפילו בדורו של משה רבינו לא היו כמותם שנאמר "הבו לכם אנשים חכמים ונבונים וכתיב "ואקח את ראשי שבטיכם" ולא כתיב נבונים וכתיב "ויששכר חמור גרם" וכתיב "מבני יששכר יודעי בינה לעתים? ההיא דמרציא ארצויי :

הדרן עלך ואלו מותרין

ארבעה "נדרים התירו חכמים-נדרי זירוזין ונדרי הבאי שגגות ונדרי אונסין. נדרי זירוזין כיצד, "היה מוכר חפץ "ואמר "קונם שאיני פוחת לך מן הסלע", והלה אומר "קונם שאיני מוסיף לך על השקל" מפתה לוחו בדברי רלוי ופיוס כלומה שלא לאסור בהמרה ליעקב שלא שהתה תובעתו בפה : **הדרן עלך ואלו מותרין**

ארבעה נדרים התירו חכמים· ומפרש בגמרא שמותרין מחילין בלא היתר חכם: נדרי זירוזין· שלא כדר שלא יזרז תבירו שלא יעמוד בדעתו כלמפרש וחוזר:נדרי הבלי-כגון שחיו כלום"שמיר וקיסמ"מתרגמינן הבלי וכור ("שמיות כו) : קונם שאיני פוחת לך-קונם דמיו עלי חס לחי מוכרו בפחות מסלע שהוא לרבבי לך על השקל· קונם שאיני מוסיף לך על השקל שהוא שבי דיברי : **שניהן**

שגגה"ת · סימן הוא : **שנואה** · שלבו בעל לחבירה בשעה תמימים ולחמרו בשבה עליה לאו· ביאה נמוכה היא הוחיל וכל כך שוכחת בעלמה : **בני נידוי** · שהבעל בניחוי ובא עליה ומתעברת חימה : **בני סמורה** · שים לו ב' בשים וכשבור לבא על זו ובא על לחבירה · ל"ל בני תמורה שהוא סבור לבא על חבא לחבירה **ונמלאת** שהיא לחבתו וקרובין לממזרות שהרי נחכוון **לגילוח** : **בני מריבה** · שמשמש במריבה : **בני שברות** · שמשמש בשברות דביתהו לאו ביאה נמורה חלא כביאה **ומעוברת** היא שלא כדבעלה **בני מרלבוניא**·

מסורת השס"

מגלה טפח · חימו מסמס · **ומכסה** · חומו מכגדה : **ודומה כמי שכפאו שד** · טפח מבגד וכן טומה עד שיבח עליה : **ונתן בלמי** שבבח לחה ודומה כמי שבד בפחו שהיה מהכסה כולו כחדם שמפחד מן הבד : **דמצייני** · שמטופים בגילוח : **בני מעים** · דג **מסגע"ת** · סימן הוא : **שנואה** · שלבו על לחבירה בשעה תמימים ולחמרו בשבה עליה לאו· ביאה נמוכה היא הוחיל וכל כך שוכחת בעלמה : **בני נידוי** · שהבעל בניחוי ובא עליה ומתעברת חימה : **בני סמורה** · שים לו ב' בשים וכשבור לבא על זו ובא על לחבירה · ל"ל בני תמורה שהוא סבור לבא על חבא לחבירה **ונמלאת** שהיא לחבתו וקרובין לממזרות שהרי נחכוון **לגילוח** : **בני מריבה** · שמשמש במריבה : **בני שברות** · שמשמש בשברות דביתהו לאו ביאה נמורה חלא כביאה **ומעוברת** היא שלא כדבעלה **בני מרלבוניא**·

גליון הש"ס ר"נ ד"ה דמצייני כו' מלויים ונכללים · עי' קדושין עב ע"ב נרש"י ד"ה דומים : בהרא"ש ד"ה עכבתי לו שולחן שמשתמש עמה שלא כדלכה . עיין יבמות דף לד ע"ב תד"ה ולא כמעשה :